

Партнери на південному Кавказі

НАТО поглиблює співпрацю зі своїми партнерами — країнами південного Кавказу — Вірменією, Азербайджаном і Грузією. Рішення про це було ухвалене керівниками країн Альянсу на Стамбульському саміті у червні 2004 року, коли вони домовились про пріоритетність розвитку партнерства з країнами Кавказу і Центральної Азії. Ця співпраця стала елементом політики НАТО щодо встановлення відносин зі стратегічно важливими регіонами, безпека і стабільність яких тісно пов'язані з євроатлантичною безпекою загалом.

Країнам південного Кавказу структури партнерства НАТО пропонують багатосторонні рамки, в яких вони можуть розв'язувати питання своєї безпеки. Партнерство також допомагає їм використовувати досвід країн Альянсу з адаптування оборонних установ, сил і засобів протистояння цим загрозам, а також дає змогу користуватись підтримкою країн Альянсу під час проведення широких реформ.

За останні декілька років кожна з цих трьох країн розробила Індивідуальний план дій партнерства з НАТО, поглибивши рівень співпраці і зосереджуючи увагу на своїх пріоритетах у сфері реформ (див. *вріз на стор. 2*). У вересні 2006 року НАТО розпочала з Грузією Інтенсифікований діалог з усього спектра політичних, військових, фінансових питань і питань безпеки, пов'язаних із прагненням цієї країни стати членом Альянсу (див. *вріз на стор. 3*). Хоча він не гарантує запрошення країни до вступу в Альянс, це є мірилом масштабу і глибини її відносин з НАТО.

Ці події ґрунтуються на історії співробітництва між НАТО і трьома країнами південного Кавказу, яке постійно поглиблюється з початку 90-х років. Вірменія, Азербайджан і Грузія почали брати участь у діяльності Ради північноатлантичного співробітництва ще на ранніх етапах її існування. Цей форум був створений Альянсом у грудні 1991 року як перший крок у напрямі подолання розколу між Сходом і Заходом і зближення з країнами колишнього Варшавського пакту.

Зміст

- Важливість зміцнення безпеки в регіоні 2
- Структура співпраці 3
- Ключові сфери співпраці 4
- Важливі етапи 8

СПЕЦІАЛЬНИЙ ПРЕДСТАВНИК НАТО НА КАВКАЗІ І У ЦЕНТРАЛЬНІЙ АЗІЇ

На Стамбульському саміті у червні 2004 року союзники по Альянсу вирішили призначити Спеціального представника на Кавказі і у Центральній Азії. Першим таким представником став Роберт Сіммонс. Його роль полягає у підтримуванні робочих контактів високого рівня з регіональними лідерами для сприяння регіональній безпеці і допомоги партнерам у найефективнішому використанні інструментів партнерства.

Він тісно співпрацює з регіональним керівництвом та колегами з інших відповідних міжнародних організацій, таких як Європейський Союз і Організація з безпеки і співробітництва в Європі. Це допомагає забезпечити комунікацію і виконання поточної роботи в такий спосіб, щоб одна організація доповнювала іншу.

Його діяльність на Кавказі і в Центральній Азії забезпечують два офіцери по зв'язках, по одному в кожному регіоні. Кожен офіцер по зв'язках дає поради відповідним урядовим органам щодо досягання цілей реформ, визначених у програмах партнерства з НАТО.

ІНДИВІДУАЛЬНИЙ ПЛАН ДІЙ ПАРТНЕРСТВА

Ініційований країнами – членами Альянсу після Празького саміту 2002 року, Індивідуальний план дій Партнерства (ІПДП) став новим механізмом Партнерства для країн-партнерів, які мають політичну волю і спроможність поглиблювати свої відносини з НАТО. Протягом кількох років усі країни Кавказу підготували свої ІПДП з НАТО.

ІПДП, розраховані на два роки, мають об'єднати різноманітні механізми співпраці, за допомогою яких кожна країна взаємодіяла з Альянсом, у єдиний план дій, спрямований на підтримку цілей реформ у країні. За цією домовленістю уряд країни-партнера визначає свої плани реформ, пріоритети і відповідні графіки. НАТО погоджується давати цільові, специфічні для цієї країни поради, а окремі члени Альянсу намагаються координувати свою допомогу, що надається на двосторонній основі для того, щоб оптимізувати підтримку реформ у країні.

Допомагаючи впровадити інституційні реформи, ІПДП робить важливий внесок у процес демократичних змін у країнах південного Кавказу.

Пізніше, у 1997 році, Рада північноатлантичного співробітництва була замінена Радою євроатлантичного партнерства. Ці три країни дуже швидко скористались можливостями, запропонованими Партнерством заради миру – основною програмою практичної двосторонньої співпраці, розпочатою у 1994 році.

Важливість зміцнення безпеки в регіоні

Південний Кавказ розташований між Чорним морем на заході і Каспійським морем на сході і межує з Росією, Туреччиною й Іраном. Цей регіон є перехрестям народів і культур, що протягом століть завжди мало значне геостратегічне значення, яке не зменшується і сьогодні.

Однією із важливих причин, за яких Альянс прагне розвивати діалог і зміцнювати безпеку на південному Кавказі, є те, що сьогодні основні виклики безпеці – тероризм, розповсюдження зброї масового знищення, держави, що зазнали кризи державної влади, і регіональні конфлікти – не визнають кордонів і можуть бути подолані тільки за умов узгоджених спільних міжнародних дій. Перед партнерами НАТО на південному Кавказі стоїть така ж сама загроза, що й перед країнами Альянсу, і вони мають важливу роль в її подоланні, не в останню чергу завдяки своїй географічній близькості до тих територій, що викликають стурбованість НАТО.

Ще одне питання важливе для країн Кавказу і для країн Альянсу – це питання енергетичної безпеки. Регіон розташований на ключових маршрутах транзиту нафти і газу, а Азербайджан і Каспійський басейн мають значні поклади нафти і газу. Сприяння безпеці в регіоні слугує інтересам як країн-імпортерів енергоносіїв, які прагнуть диверсифікувати свої енергоресурси і шляхи їх постачання, так і країн-експортерів і транзитних країн, яким необхідно підтримувати безпеку своєї галузі й інфраструктури трубопроводів.

Кавказ – це регіон, в якому відбуваються швидкі і суттєві зміни в міру переходу цих країн до демократії. Такі перехідні періоди завжди складні і можуть стати джерелом нестабільності. Однак, підтримуючи цей процес за допомогою мережі партнерства, НАТО допомагає

посилити стабільність і в такий спосіб поліпшити перспективи економічного і соціального розвитку кавказьких країн.

Ще одним важливим питанням безпеки є те, що усі три країни південного Кавказу втягнуті у тривалі конфлікти з сепаратистськими регіонами: Нагорний Карабах, який офіційно входить до складу Азербайджану, є об'єктом жорсткої суперечки між Вірменією і Азербайджаном; Абхазія і Північна Осетія продовжують залишатись джерелом напруження для Грузії. НАТО не намагається відігравати безпосередню роль у розв'язанні цих конфліктів, але підтримує зусилля інших міжнародних організацій, таких як ОБСЄ і ООН, які мають спеціальні мандати посередників. Мирне врегулювання конфліктів є головною цінністю, яку сповідує Альянс, і допомога цим країнам з боку НАТО залежить від їх прагнення завжди розв'язувати конфлікти в мирний спосіб. Фактично, це питання лежить в основі зобов'язань, які країни – партнери НАТО на південному Кавказі взяли на себе, приєднуючись до програми "Партнерство заради миру".

Структура співпраці

Партнерство – це більше ніж практична співпраця – це ще й цінності. Коли країни-партнери приєднуються до Партнерства заради миру (ПЗМ), вони підписують Рамковий документ ПЗМ. Роблячи це, партнери зобов'язуються поважати міжнародне право, Статут ООН, Загальну декларацію прав людини, Заключний Гельсінський акт і міжнародні угоди з роззброєння і контролю над озброєннями; вони також зобов'язуються утримуватись від погроз або застосування сили проти інших держав; поважати існуючі кордони; розв'язувати суперечки в мирний спосіб. Рамковий документ також передбачає зобов'язання з боку країн Альянсу консультуватись з країною-партнером, яка вважає, що існує загроза її територіальній цілісності, політичній незалежності і безпеці. Мета цих зобов'язань, як і програми ПЗМ загалом, полягає в розбудові довіри і прозорості, зменшення загрози миру і розвитку міцніших відносин у сфері безпеки між країнами Альянсу та їх партнерами.

Суть програми ПЗМ полягає у встановленні партнерських відносин між країною-партнером і НАТО. Співпраця передбачає індивідуальні потреби, можливості й амбіції кожної країни, а потім здійснюється спільно з урядом. Партнери вибирають з широкого переліку заходів ті, які вони хочуть включити у дворічні програми співпраці, відомі як „Індивідуальні програми партнерства”. Запропоновані заходи торкаються практично усіх сфер діяльності НАТО, в тому числі діяльності оборонного характеру, оборонних реформ, оборонної політики і планування, цивільно-військових відносин, освіти і навчання, співпраці між військовими і військових навчань, планування на випадок надзвичайних ситуацій цивільного характеру і реагування на катастрофи та співробітництва в сфері науки і довкілля.

З часом Вірменія, Азербайджан і Грузія вирішили брати активну участь в усіх сферах програми ПЗМ. Вони одними із перших країн-партнерів висловили заінтересованість в Індивідуальному плані дій партнерства після того, як він був ініційований у 2002 році (див. *вріз на стор. 2*).

ІНТЕНСИФІКОВАНИЙ ДІАЛОГ МІЖ ГРУЗІЄЮ І НАТО

У вересні 2006 року НАТО запропонувала Грузії Інтенсифікований діалог з усього спектра політичних, військових, фінансових питань та питань безпеки, пов'язаних із прагненням країни стати членом Альянсу.

Це не гарантує запрошення вступити до Альянсу. Запрошення залежатиме від результатів здійснення країною основних реформ і досягнення нею певних показників. Серед них – діюча демократична політична система, що функціонує на основі ринкової економіки; справедливе ставлення до національних меншин; відданість мирному розв'язанню суперечок; здатність і готовність робити свій військовий внесок в Альянс і досягти оперативної сумісності зі збройними силами інших країн, а також дотримування принципу демократичних цивільно-військових відносин й інституційних структур.

Через структуровані дискусії на рівні експертів, Інтенсифікований діалог забезпечує Грузію конкретною інформацією про права і обов'язки, пов'язані з членством у НАТО. Він також дає представникам НАТО змогу детально вивчити політику і можливості впровадження реформ у Грузії. НАТО допомагає виявити ключові сфери, на яких Грузії необхідно зосередити свої реформаторські зусилля, і де співпраця між НАТО і Грузією може бути найбільш ефективною з точки зору сприяння прогресу. Інтенсифікований діалог доповнює роботу, яку Грузія веде відповідно до Індивідуального плану дій партнерства, який залишається ключовою програмою співпраці у сфері реформ.

Перевірка транспортних засобів на дорогах – одна з функцій вірменського контингенту в складі КФОР.

Азербайджанські солдати зі складу МССБ спілкуються з афганськими дітьми біля КПП в Кабулі.

Грузинський вартовий.

На додаток до двосторонньої співпраці рамки Партнерства пропонують і багатосторонні можливості. Ці можливості представлені Радою євроатлантичного партнерства (РЄАП), у рамках якої 26 країн Альянсу і 23 країни-партнера беруть участь в діалозі і консультаціях. Засідання РЄАП відбуваються щомісяця на рівні послів, щорічно – на рівні міністрів закордонних справ і оборони та на рівні начальників Генеральних штабів, а також час від часу на рівні глав держав і урядів.

Країни – члени РЄАП регулярно обмінюються поглядами на широке коло питань безпеки, в тому числі в Косові і Афганістані, де спільно діють сили з підтримання миру з країн-членів і партнерів НАТО. РЄАП також ініціювала підтримку і координацію практичної співпраці і обміну досвідом у таких сферах, як боротьба з тероризмом, безпека кордонів та з інших питань, пов'язаних з розповсюдженням зброї масового знищення, легкої і стрілецької зброї. Протягом тривалого часу РЄАП підтримує різноманітні семінари і заходи, зосереджені на практичних підходах до підтримки регіональної співпраці на півдні Кавказу.

З метою сприяння консультаціям і співпраці, Вірменія, Азербайджан і Грузія надіслали свої постійні дипломатичні місії до штаб-квартири НАТО в Брюсселі, Бельгія. Вони також мають своїх представників у Відділі координації партнерства в командуванні НАТО з питань операцій – Верховному командуванні об'єднаних збройних сил НАТО в Європі (SHAPE), що розташоване у м. Монс, Бельгія, яке допомагає їм готуватись і брати участь у навчаннях. Як країни, чиї підрозділи беруть участь в операціях з підтримання миру, вони також мають доступ до інформаційних і планувальних можливостей Міжнародного координаційного центру в SHAPE.

Ключові сфери співпраці

Спочатку партнерство і співробітництво між НАТО і країнами-партнерами на південному Кавказі було зосереджене на заходах зі сприяння прозорості і розбудови довіри. З часом співпраця розширилась і поглибилась. Сьогодні основними пріоритетами є поліпшення здатності збройних сил цих країн працювати зі своїми колегами з країн Альянсу та інших країн-партнерів в операціях з підтримання миру; поради і допомога в здійсненні реформ секторів оборони і безпеки; а також практична співпраця з метою розв'язання спільних проблем у сфері безпеки. Серед інших важливих сфер співпраці – готовність до катастроф, наука і довкілля, інформування громадськості.

Співпраця у сфері безпеки

Значна увага під час співпраці НАТО з Вірменією, Азербайджаном і Грузією приділяється посиленню їхньої здатності підтримувати операції зі зміцнення миру і врегулювання криз на чолі з НАТО. Двосторонні програми і багатосторонні навчання допомагають розвивати здатність військ цих країн взаємодіяти з військами країн НАТО. Важливим завданням є спілкування спільною мовою та досягнення оперативної сумісності в плані стандартних процедур.

Завдяки такій підготовці у рамках ПЗМ військовослужбовці з усіх трьох країн беруть участь в операціях з підтримання миру на чолі з НАТО. Вірменія бере участь у підтриманні миру в Силах Косова (КФОР) з 2004 року у складі грецького взводу і вивчає можливість участі її військовослужбовців у Міжнародних силах сприяння безпеці (МССБ) в Афганістані на чолі з НАТО. Взводи військовослужбовців із Азербайджану служать спільно з турецькими контингентами у складі КФОР (з 1999 року) і МССБ (з 2002 року). Азербайджанський контингент в Афганістані у 2007 році подвоївся. Грузія надає допомогу КФОР з 1999 року, де рота грузинських військовослужбовців служить у складі німецької бригади, а взвод – у складі турецького контингенту. Ця країна також надає важливу підтримку МССБ, дозволивши транзит вантажів через свою територію відповідно до угоди, підписаної з НАТО у 2005 році. У 2004 році вона також надіслала свій взвод до британського батальйону у складі МССБ для підтримки безпеки під час президентських виборів в Афганістані. Нині узгоджуються можливості надіслати до МССБ медиків і сили спецпризначення.

Партнери на південному Кавказі також допомагають боротися з тероризмом, беручи участь у виконанні Плану дій Партнерства з боротьби проти тероризму, прийнятому після терактів у вересні 2001 року в США. Співпраця у цій сфері передбачає обмін розвідданими і тренування та навчання з посилення здатності боротися з терористами та підвищення безпеки кордонів, а також посилення готовності до подолання наслідків можливих терактів.

Реформування сектора оборони і безпеки

Реформування сектора оборони і безпеки – це та сфера співпраці, яка набуває дедалі більшого значення у відносинах з країнами південного Кавказу, і є центральною в ІПДП, який вони узгодили з НАТО. В цій сфері НАТО і окремі країни – члени Альянсу мають значний досвід, яким можуть скористатись країни-партнери. Головними пріоритетами є розвиток можливостей цих країн брати участь в операціях з врегулювання криз і підтримання миру в євроатлантичному регіоні; допомога у встановленні ефективного і результативного управління державними оборонними інституціями; розвиток цивільного і демократичного контролю над збройними силами.

Індивідуальні плани дій партнерства посилюють політичний діалог і зосереджують співпрацю на демократичних, інституційних і оборонних реформах. Зокрема, сприяння інституційній реформі підтримує реформування сектора оборони і безпеки, а також перехід до демократії.

У контексті процесу Планування і оцінки збройних сил (PARP) у рамках ПЗМ паралельно обговорюються специфічні і технічні реформи в оборонній сфері. Це допомагає виявляти, розвивати і оцінювати сили і засоби, які можуть бути передані для багатонаціональної підготовки, навчань і операцій НАТО. Це також забезпечує країни-партнери структурою, яка допомагає розвивати ефективні, економічні і життєздатні збройні сили, а також сприяє більш широким зусиллям з оборонної реформи. Усі три країни південного Кавказу вирішили

ПІДТРИМКА ПРОЕКТІВ З ДЕМІЛІТАРИЗАЦІЇ

Проекти Цільового фонду НАТО/ПЗМ мають на меті допомогти країнам-партнерам утилізувати у безпечний спосіб запаси надлишкових і застарілих протипіхотних мін, боєприпасів і легкої та стрілецької зброї. Ці проекти фінансуються за рахунок добровільних внесків країн – членів Альянсу і партнерів, і, як правило, передбачають тісну співпрацю з іншими відповідними організаціями.

В Азербайджані 1,6 мільйона євро було інвестовано в поточний проект з утилізації і знищення боєприпасів, що не вибухнули, на колишній військовій базі Салоглу і в містах Агстафа і Пойлу. Від цих боєприпасів вже загинуло і було поранено декілька місцевих мешканців.

У Грузії 1,1 мільйона євро виділено на проект зі знищення 500 ракет земля-повітря та інших ракет на базах Понічала і Чаладід. Робота в рамках цього проекту завершилася у лютому 2006 року і не тільки допомогла подолати небезпеку, але й запобігла можливому майбутньому забрудненню довкілля. Другий проект у Грузії розпочався в жовтні 2007 року. Проект вартістю 478 тис. євро допоможе ліквідувати майже 9 тис. ракет.

Грузинські рятувальники доставили обладнання для пошуку „постраждалих” під час навчань з ліквідації наслідків катастрофи у Хорватії, травень 2007 року.

ЗАВОД З ПЕРЕРОБКИ МЕЛАНЖУ

Меланж – високотоксичний і корозивний окислювач ракетного пального раніше використовувався країнами Варшавського пакту, а нині становить серйозну загрозу для здоров'я населення і довкілля Азербайджану. На прохання уряду Азербайджану в рамках програми НАТО “Наука заради миру і безпеки” спільно з Агентством НАТО з матеріально-технічного постачання і забезпечення (NAMSA) в якості виконавця був створений мобільний завод з переробки меланжу на безпечні речовини. Передбачається, що завод утилізує 1200 тонн меланжу до кінця 2007 року.

Заіржавілі баки для зберігання меланжу в Азербайджані загрожують довкіллю.

брати участь у PARP, який пропонується країнам-партнерам на вибір. У рамках PARP з кожною країною плануються і узгоджуються цілі і щорічно здійснюється широкомасштабна оцінка досягнутого.

Важливим інструментом є План дій Партнерства з розбудови оборонних інституцій (PARP-DIB). Ініційований у 2004 році, PARP-DIB заохочує і допомагає країнам-партнерам розбудовувати ефективні і демократично відповідальні оборонні інституції. Його глобальною метою є забезпечення ефективного демократичного цивільного контролю над збройними силами і установами сектора безпеки; перетворення їх на більш підзвітні і відкриті установи та забезпечення їх чисельності, фінансування і структури, які відповідали б новим вимогам безпеки.

Ще одним пріоритетом Альянсу є підтримка проектів демілітаризації в країнах-партнерах через Цільовий фонд НАТО/ПЗМ. Ці проекти спрямовані на ліквідацію надлишкових запасів боєприпасів і озброєнь, які створюють проблеми для цих країн. Два такі проекти вже виконуються в Азербайджані і Грузії (див. *вріз на стор. 5*).

Готовність до катастроф і реагування на них

Природні і техногенні катастрофи можуть бути занадто тяжкими навіть для найкраще підготовлених країн. Наслідки таких катастроф часто не визнають кордонів і можуть загрожувати безпеці і стабільності цілих регіонів. Ось чому співпраця у сфері ефективної підготовки до катастроф і реагування на них (яка в колах НАТО має назву „Планування на випадок надзвичайних ситуацій цивільного характеру”) є такою важливою і невід’ємною частиною діяльності у рамках партнерства.

Вірменія, Азербайджан і Грузія спільно з НАТО працюють над посиленням своєї готовності до катастроф і вдосконаленням сил та засобів реагування на них. Багато заходів у цій сфері здійснюється Євроатлантичним центром координації реагування на катастрофи (EADRCC).

Центр був створений у 1998 році з метою координації зусиль з ліквідації наслідків катастроф серед країн – членів РЄАП. Наприклад, він допомагав координувати допомогу після великих повеней в Азербайджані і Грузії в 2003 і 2005 роках відповідно, а також під час лісових пожеж у Грузії в 2006 році.

Навчання дають змогу оцінити сили і засоби в дії і виявити сфери, де треба посилити співпрацю у майбутньому. Партнери з південного Кавказу беруть участь у таких навчаннях з 2000 року. Останнім часом більшість заходів EADRCC, в тому числі низка навчань, ініціюються, організовуються і проводяться у країнах-партнерах. Це є відображенням того великого значення, яке країни-партнери надають співпраці в сфері планування на випадок надзвичайних ситуацій цивільного характеру, що є найбільшим невійськовим компонентом діяльності у рамках ПЗМ.

Наука і довкілля

Науковці і дослідники з країн південного Кавказу користуються можливостями, запропонованими в рамках програми НАТО „Наука заради миру і безпеки” (SPS), яка підтримує співпрацю, встановлення зв'язків і розвиток потенціалу серед науковців з країн НАТО і партнерів. Серед заходів, що підлягають підтримці – дослідження, семінари, робочі групи і спільні наукові дослідження з питань безпеки і довкілля.

Співпраця є традиційною для науковців і є вимогою наукового прогресу. Мережі, які при цьому створюються, також слугують і політичній цілі розбудови розуміння і довіри між представниками різних культур і традицій. Ще одним завданням є підтримка обміну і передачі технологій з метою допомогти цим країнам досягти своїх цілей.

Поряд з проектами, зосередженими на дослідженнях у певних сферах, програма SPS також має зміцнити наукові і академічні громади в країнах південного Кавказу. Проект „Віртуальний Шовковий шлях” спрямований на поліпшення доступу дослідницьких установ у країнах Кавказу і Центральної Азії до Інтернету через супутникову мережу. Інфраструктурні гранти на розвиток мереж допомагають дослідним установам у країнах-партнерах, надаючи устаткування, яке підвищує рівень безпеки і якості їхніх телекомунікаційних систем.

Інформування громадськості

Ще однією ключовою сферою співпраці з Вірменією, Азербайджаном і Грузією є інформування громадськості. Ведеться робота з розбудови мереж з університетами, громадськими організаціями, ЗМІ і пресою для поліпшення інформованості громадськості про Альянс та переваги співпраці з НАТО, а також для налагодження діалогу з громадянським суспільством із широких питань євроатлантичної безпеки. За підтримки НАТО та у співпраці з державними органами влади місцеві громадські організації організовують численні заходи, такі як семінари, конференції, робочі зустрічі і проекти з публікації друкованих матеріалів.

Групи осіб, що впливають на громадську думку в кожній із цих трьох країн, регулярно запрошуються до штаб-квартири НАТО і SHAPE для ознайомлення з Альянсом. Представники НАТО часто відвідують цей регіон, де виступають під час публічних заходів. Відділ громадської дипломатії НАТО також допоміг створити в кожній з цих країн Інформаційні центри НАТО, які мають діяти як центри з розповсюдження відповідних публікацій і документів.

МОНІТОРИНГ РІЧОК НА ПІВДЕННОМУ КАВКАЗІ

НАТО і Організація з безпеки і співробітництва в Європі об'єднали на південному Кавказі свої зусилля на підтримку проекту з моніторингу річок, який фінансується в рамках програми НАТО „Наука заради миру і безпеки”. Ця ініціатива, яка була започаткована в 2004 році і триватиме до 2008 року, має знизити вірогідність суперечок, пов'язаних зі спільними водними ресурсами.

Вірменія, Азербайджан і Грузія спільно користуються річками Кура і Аракс та їх вододілами. Як це часто трапляється з транскордонними річками, країни, які їх використовують, мають спільні проблеми, пов'язані з водопостачанням та забрудненням води внаслідок сільськогосподарської та промислової діяльності. Проект передбачає створення у кожній з трьох країн лабораторій з моніторингу води, оснащених сучасним обладнанням, добре підготовленим персоналом і стандартизованими оперативними процедурами.

Проект також має забезпечити моніторинг радіоактивності води з метою виявлення будь-яких радіоактивних ізотопів, які можуть бути скинуті у воду випадково або навмисно з метою здійснення теракту.

ДОДАТКОВА ІНФОРМАЦІЯ

Індивідуальні сторінки в Інтернеті, присвячені відносинам між НАТО і кожним із партнерів:

Вірменія:

www.nato.int/issues/nato-armenia

Азербайджан:

www.nato.int/issues/nato-azerbaijan

Грузія:

www.nato.int/issues/nato-georgia

Публікації НАТО наявні в

“електронній книгарні” за

адресою: www.nato.int/ebookshop

Важливі етапи

- 1991** Грузія, Вірменія і Азербайджан оголосили про свою незалежність від СРСР.
- 1992** Вірменія, Азербайджан і Грузія приєдналися до Ради північноатлантичної співпраці.
- 1994** Вірменія, Азербайджан і Грузія підписали Рамковий документ Партнерства заради миру (ПЗМ).
- 1996** Грузія почала брати участь у Процесі планування і оцінки збройних сил ПЗМ.
- 1997** Азербайджан почав брати участь у Процесі планування і оцінки збройних сил ПЗМ.
- 1999** Азербайджан і Грузія надіслали свої підрозділи до Сил Косова (КФОР).
- 2001** Грузія вперше приймає на своїй території навчання НАТО/ПЗМ „Кооператив партнер – 2001”.
- 2002** Грузія приймає на своїй території навчання НАТО/ПЗМ „Кооператив партнер – 2002”.
- Вірменія і Грузія підключилися до „Віртуального Шовкового шляху”.
- Вірменія почала брати участь у Процесі планування і оцінки збройних сил ПЗМ.
- Азербайджан надіслав своїх військових до Міжнародних сил сприяння безпеці (МССБ) в Афганістані.
- 2003** Вірменія вперше приймає на своїй території навчання НАТО/ПЗМ „Кооператив бест ефорт – 2003”.
- Азербайджан підключився до „Віртуального Шовкового шляху”.
- 2004** На Стамбульському саміті особлива увага зосереджена на Кавказі і у Центральній Азії.
- Грузія підготувала свій перший Індивідуальний план дій партнерства (ІПДП).
- Вірменія надіслала своїх військових до КФОР.
- Грузія надіслала своїх військовослужбовців до МССБ в Афганістані для надання допомоги в підтримці безпеки під час президентських виборів.
- 2005** Грузія і НАТО підписали угоду, за якою дозволяється транзит вантажів і особового складу НАТО територією Грузії.
- У Грузії, за підтримки Відділу громадської дипломатії НАТО, відкрився Інформаційний центр НАТО.
- Вірменія і Азербайджан підготували свої перші ІПДП.
- 2006** Вірменія та Азербайджан відкрили Інформаційні центри НАТО за підтримки Відділу громадської дипломатії НАТО.
- НАТО пропонує Грузії Інтенсифікований діалог.
- 2007** У Грузії проводяться військово-повітряні навчання НАТО/ПЗМ „Кооператив Арчер – 2007”.